

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

2 Officii punit tales suspensio culpas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](#)

C. L. ¶ In nullam transferatur personam res in litigio posita ante cognitionis eventum.

Vnde Gelasius Papa Quingefo i. Episcopo.

Vixit in litigio posita in nullam transferri potest omnino personam, donec legitima cognitionis evenia, cui potius debatur, iudicaria disceptatione possit agnoscere, ex eadem re quipiam non finitur exigere penitentes; sed in eodem statu re eadem posita, in quo videatur (hierosolimæ est) ante constituta, quisquis sibi putat quidam posse competere, juridico pulser examine præjudicium omnibus inde submittit.

i. ¶ Quingefo] In antiquis exemplaribus partim est ipsa vox, perim Lucio, partim L. partim quinquagesimo.

Quæstio II.

¶ Vnde b. tercupsilla suspensione digna sit, ex capitulo viii. Miseritatem emulii liquido confat. Si cum communione presul est, qui clericum ad cibilem judicem crediderit portandum, multo magis suspensione digna est, qui sibi Episcopi judicem interpellantem, ad judicium facilius perpetrare non datur.

Quæstio III.

Sed ponetur, quod hæc culpa suspensione digna non fuerit, si quartus, utrum sit dependentes, qui officia contra propositum Episcopi celebrare ausi est. Sed quod sententia Episcopi, fratre justa, fratre injusta fuerit, timenda sit, Gregorius b. 16. in Evangelia refutans dicens.

C. L. ¶ Timenda est sententia pastoris. Entitatis pastoris, hæc justa, hæc injusta fuerit, timenda est.

Ipsa precia B. Gregorii verba leguntur ¶ ead. e. non solam. vers. utrum justa.

C. II. ¶ A suo Episcopo excommunicatus, non est ab alio recipiendus.

Item concilio Antiocheno c. 4. 6.

¶ Id quis a proprio Episcopo excommunicatur est, non sibi prius ab aliis debere luctari, nisi aut a suo fuerit receptus Episcopo, aut concilio facto. Episcopi i. occurrit & respondet, & si synodo fatisficerit, quod e. statuerit sub alia sententia eum recipi. Quod etiam circa laicos, & Presbyteros, Diaconos, & omnes, qui in clero sunt, convenit observari.

i. ¶ Episcopus] Apud autores indicatos prior tantum pars causa revertitur, & ex versione Dionysii, qua etiam nroto hoc loco longius latet, aut certe (inquit) ad synodus, que congregata, occursus per se satisficiat, & persuasus concilio, sententiam luscipiarum alteram. Grace quam est, vides in tuo exordio, recte lego in regno domini patrum.

C. III. ¶ Excommunicatione maretur sententiam, quæ excommunicatis contumaciam.

Item Nicolaus Papa ad Letherium Regionem in epistola, la cuius initium [Andito.]

Principiū f. Qualitate pellicis tua, & jamdum arte repudiata communicationem declina: excommunicata est enim, & usque ad presentiam nostram ab omnibus Christianorum consubstantia sequerata. Quamobrem cavedam eum, ne cum ea pari mucrone percellerentur, ac pro unius muliercula passione visus & obligatus ad pereire trahari existim. Detestans quippe in populis prelati delinquunt: ac per horum crudelias, quam ceteri pudicunt, ac viri beatus Gregorius [scire enim prelati debent, qui si per versa-

a. d. constituta lexem. b. Cap. q. i. induta. c. Et in Aquitan. 1. 1. & Reth. lib. 12. c. 37. d. si. statueretur statim. Ego p. 14. 20. C. S. Pann. L. 9. 1. 1. Denal. p. 4. E. Ans. L. 3. c. 66. Regio Urzule. Pastor p. 3. c. 5.

unquam perpetrant, tot mortibus digni sunt, quod ad subditos suos perditionis exempla transmittunt. Unde necesse est, ut tanto se cautius à culpa custodiant, quanto per prava, quæ faciunt, non soli moriuntur. ¶ Caterum præcave, ne quando nobis secundum Domini præceptum duos, aut tres testes adhibeamus, in eo vero, ne hoc sanctæ ecclesiæ dicamus, & (quod non optamus) de catero his cunctis sicut a ethnicius & publicanus.

¶ Sumptum est caput hoc ex epistola Nicolai, quo incipit, Audito revertente milfo velro. & extat Roma in monasterio Dominicanorum: est autem quasi in epistola redactus, multis verbis omisi. His ipsa epistola bona partem refert Regio liber. 2. Brontcorum.

C. IV. ¶ De codicis.
Item ex concilio Sardicensi b. c. 17.

Si e Episcopus quis forte iracundus (quod esse non debet) citio & asperè commoveatur adversus Presbyterum, vive Diaconi suum, & exterminate cum de ecclesia voluerit, providendum est, ne innocens damnetur, aut perdat communionem. Et ideo habet potestate is, qui abjectus est, ut Episcopos finitos interpellet, & causa ejus audiatur, ac diligentius tractetur: quianon oportet ei negari audientiam roganti. Et ille Episcopus, qui aut iustè, aut iniuste eum abjecit, patienti accepit, ut negotium discutatur: ut vel probetur sententia ejus a plurimis, vel emendetur. Tamen, priusquam homini diligenter & fideliter examinentur, cum qui fuerit à communione separatus, ante cognitionem nullus alius debet profumere, ut communionis societ.

¶ Canon hic eodem serm modo refertur in concilio Afficiano, ca. 101, usque ad vers. Tamen. Sed Gracius Sardicensis, qui est decimus quartus, paulo copiosior est, & aliquot locis diversa erat sententia. Præterea vixum est verba Graeca cum versione novis apparet.

¶ Οὐδὲ ἐπίσκοπος οὐδὲ πάπας τὸν πρωτότοκον διπλωτῆς γὰρ οἰκέτην, ἀπειποντα εὐχαριστούσιος, οὐδὲ γὰρ οἰκέτες σε τοῖς παισὶ πατέρων πειθαρεῖσθαι, η παῖς αὐτῶν πειθαρεῖσθαι, η Διάκονος κακής εἰσαγάντης τοιμὴν εἰσελθει, οὐδὲν οὐτοῦ πατέρων τοιμὴν εἰσελθει, η της Κυριακίας διατερποτελεῖταις ἔσχεντον, η οὐδεποτε θράσας οὐδεναις η οὐδεναις εἰσελθει τοις παιστοῖς, γεννητος φερενόθετος, η οὐδεναις τοῦ πρώματος πειθαρεῖσθαι, η η κυριακή αὐτῶν, η διάκονος, η διοικήσις ηδονη. τοιν δὲ ἐπιμέλειας η μητέρων ἔχεται η, οὐδὲν έχον τοιν κυριακάς εἰσελθει τοῦ πρώματος πειθαρεῖσθαι, η η κυριακή αὐτῶν, η διάκονος, η διοικήσις ηδονη. τοιν δὲ ἐπιμέλειας η μητέρων ἔχεται η, οὐδὲν έχον τοιν κυριακάς εἰσελθει τοῦ πρώματος πειθαρεῖσθαι, η η κυριακή αὐτῶν, η διάκονος, η διοικήσις ηδονη.

Osius Episcopus dixit. Quod autem me unde quaque commoverit, tacere non debeo. Si quis Episcopus existat ad iracundiam proclivis (quod quidem a tali viro longe abesse debet) & citio adversus Presbyterum, vel Diaconum commotus, ex ecclesiæ quemlibet ejicere voluerit, providendum est, neis seperi condemnetur, & communione privetur. Omnes dixerunt: Qui ejicit, facultatem habeat configendi ad Episcopum metropolitam seu suam provinciam: si autem metropolitanus ab eo finitimum adiungi, ac rogandi, ut plus cause diligenter cognoscatur. Minime enim decet antea non

3. Matth. 10. Etos apic. 1. 1. 2. Polyc. L. 7. tit. 2. Acta 13. c. 7. Ivo p. 14. c. 15. Pamp. L. 5. c. 22.